

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Q. Horatii || Flacci Sermo-||nvm, sev Satyra-||rvm, sev
Eclogarvm libri || duo: Epistolarum li-||bri totidem.**

Horatius Flaccus, Quintus

Francofurti ad Moenum, 1577

13. Ad Vinnium Asellam

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-306)

A gusto credidit Phraates. accepit ius & imperium, id est, populi Ro. legibus, & imperio parere se vel le dixit, siue Augusti fama commotus, siue metu coactus.

GENIBVS MINOR] supplex. est enim supplicantis & genua sua inflectere, & eius, cui supplicat, genua tangere. Eurip. in Hippol. *Καὶ σὺν γέροντων ἔμεθ' ἰσομαί ποτε*, id est, & tua genua numquam omittam.

DEFVDIT] sic habent tres cod. Vatic. & item Iannoct. Tornes. & vnus Russard. quam scripturam probō, reiecta altera *diffudit*: quamquam ferri potest. *defudit* autem positum pro *fudit de*, κατ' ἀναστροφῆν. vt *circumgemit*, *emetiris*, *personat*, & similia.

AVREA COPIA] aurea, id est, optabilissima, & summopere expetenda, *πρωτόταμ, ἐυδαίμωνικηρόταμ*, id est, maximi pretij, & ad beatam vitam magno-pere pertinens. suprà beatam dixit in carm. laicali ad Deos, *apparētique beata pleno Copia cornu*. & mediocritatem auream Od. 11. lib. 2. *Aurēā quisquis mediocritatem Diligit*, &c. & Od. 5. lib. 1. *Qui nunc te fruitur credulus aurea*.

13 AD VINNIVM Afellam.

VT proficiscentem docui te saepe, diuq̄;
Augusto reddes signata volumina Vinni:

Si validus, si latus erit, si denique poscet:
Ne studio nostri pecces, odiūmque libellis
Sedulus importes opera vehemente mi-
nister. (tæ:

Si te forte meæ grauis vret sarcina char-
Abijcito potius, quàm quò perferre iu-
beris,

C *Clitellas ferus impingas: Asinæq̄; paternū*
Cognomen vertas in risum, & fabula fias.
Viribus uteris per cliuos, flumina, lamas.
Victor propositi simulac perueneris illuc:
Sic positum seruabis onus, ne forte sub ala
Fasciculum portes librorum, vt rusticus
agnum:

Vt vinosa glomos furtivæ Pyrrhia lanæ:
Vt cum pileolo soleas conuiuia tribulis:
Ne vulgò narres te sudauisse ferendo
Carmina, quæ possint oculos, aureisq̄; mo-
rari

Cæsaris. oratus multa prece nitere porrò.
Vade, vale, caue ne titubes, mandatæque
frangas.

VT PROFICISCENTEM, &c.] quemadmodum tibi hinc discedenti saepe & diu præcepi: seu quemadmodum te abeuntem saepe & diu monui, &c.

SIGNATA] obsignata, ne à quoquam legantur prius, quàm ab Augusto.

SI VALIDVS] si firmus erit, si valebit. contrà malè validum posuit pro infirmo satyr. 5. lib. 2. *Si cui praterea validus male filius, &c.*

STVDIO NOSTRI] nimio in nos studio: dum studes nobis gratum facere.

ODIVMQVE LIBELLIS SEDVL.] id est, ne immoderato tuo erga nos officio, & sedulitate nostros libellos odiosos, & inuisos Augusto reddas. sedulum appellant Latini, qui diligentiam adhibet in re aliqua interdum nimiam, aut minus opportunam, minúsque vtilem: sed tamen bona fide, & sine dolo. quod quidem exemplis perspicere licet. Terent. in Andr. *parum successit, quod ago: at facio sedulo*. Idem Adelp. *Ego istos vobis vsque à pueris curavi ambos sedulo*. Idem Hecyra, *ergo propterea te sedulo Et moneo, & hortor, ne cuiusquam mi fereat*. Idem Heaut. *pro se quisque sedulo Faciebat, quo illā mihi Lenivēi miseriam*. Ibid. *Nescio alias: me scio quidē fecisse sedulo, vt ex illius cōmodo meū cōpararē commodum*. M. Tul. pro Arch. *poëta de Sylla. Qui sedulitatem mali poëta duxerit aliquo tamen premio dignam: huius ingenium, & virtutem in scribendo, & copiam non expetisset?* Idem in Rullum in senatu, *finem feci offerendi mei, ne forte mea sedulitas aut insidiosa, aut impudens videretur*. Horat. epist. ad August. lib. 2. *Sedulitas autem, stultè quem diligit, urget.* & suprà epist. ad Mæcen. 2. *Officiosaque sedulitas, & opella forensis Adducit febreis*. Idem lat. 5. lib. 1. *vbi sedulus hospes Pane arsit macros dum turdos versat in igne*.

SI TE FORTE MEÆ GRAVIS] si tu forte meorum librorum onus ægrè sustinere poteris, abijcito potius in itinere, quàm in eo loco, quò te perferre iussi, defatigatus, ac defessus oneri succūbas. *clitellas impingas* autem dixit tralatione ducta ab asinis onere oppressis, alludens ad eius cognomen *Afellam*, seu *Asinam*: quod quidam malunt.

F **FERVS IMPINGAS]** tanquam asinus onere oppressus clitellas in terram stolidè impingas. Priscian. lib. 18. ait *impingas* positum esse pro *impingito*, hoc modo, abijcito potius, quàm clitellas impingito.

ASINÆQVE PATERNVN COGN.] id est, & cognomen paternum *Asina*, seu *Afella*: (dicebatur enim nomine Vinnius, cognomento Afella) *vertas in risum*: id est, ridiculum reddas, seu ridendum præbeas, ac propines. dicent enim homines rusticitate tua audita, te nihil fecisse ab asini natura alienum, impingendo clitellas stolidè in eo ipso loco, quò te libros meos perferre iussi, id est, alieno tempore, & intempestiuè, aut stultè, & rusticè, libros Augusto tradendo: vel in ipsis Augusti ædibus, atque in eius oculis cum ei libros trades, ineptè aliquid aut faciendo, aut loquēdo. Asinorum tarditas & stoliditas etiam proverbijs notata est. vide annot. ad illum locum, vt

Yy ij *siquis*

A *si quis asellum In campo doceat, &c. sat. 1. lib. 1. & ad illū, ut iniqua mentis asellus, &c. sat. 9. lib. eiusdem.*

ET FABVLA FIAS] sermonis ansam hominibus praebeas: in ora hominum pro ludibrio venias. sup. Od. xi. epod. *Fabula quanta fui?*

VIRIB. VTERIS PER CLIV. &c.] omnibus tuis viribus cōtendes per cliuos, flumina, lacunas iter faciēs, vt, quōd vis, peruenias, librosq; perferas. *utēris*, autē, futurū indicatiui, pro futuro imperatiui *utitor*, positum est, vt ibidem docet Prisc. idem de illo, *reddes*, quod est in secundo versu, sentiendum. idem enim valet, quod *reddido*.

VICTOR PROPOSITI] id est, victis, atque expugnatis difficultatib. omnibus: vel cōpos propositū. sic enim Graeci ἐκπατήσῃ σκόπε, ἢ ὀρθοῦμαι. SIC POS. SERVAB. ON.] sic accipe *δεικνύσῃ*, libros hoc modo, vel certo quodā loco cōditos seruabis, quoad Augusto poscenti reddas: neque ostentabis, aut palam habebis.

NE FORTE SVB ALA, &c.] hoc eo dico, ne forte sub ala, & in oculis omnium libros meos feras: ne subfarcinat⁹ eas, quasi rusticus agnā sub ala portās, aut cōiuiua tribulis soleas cū pileolo, aut Pyrrhia glomos lanę furtiue, tria proponit exempla perridicula, quibus Vinnium monet, vt libros occultē ferat, aut domi seruet potius, donec reddendi maturum tempus aduenerit.

GLOMOS] sic legendū, & ita habēt oēs ferē libri calamo exarati, & quos Romæ inspexi, & quos hīc in Gallia. Glomus autē & glomer (nā vtrumq; vsū receptum est pro eadem re) globus est lanę, & fili. Lucr. in nomine glomere producit primā syllabam lib. 1. *Nam sitantumdem est in lana glomere, quantum Corporum in plumbo est, &c.* glomerare tamen verbum in eadem syllaba semper corripitur.

MORARI] retinere, delectare: vt epist. ad Pison. *Valdius oblectat populum, meliusque moratur.*

ORATVS MVLTA PRECE] sic loquitur & Caesar lib. 6. de bello Gall. *flentes omnibus precibus orabant.* & M. Tull. ep. ad Att. lib. 9. ep. ad Caesarem. *Quamobrē a te peto, vel potius precibus omnibus oro, & obtestor, vt in tuis maximis curis aliquid impertias temporis huic quoque cogitationi.* sed quidam hęc sic distingui volunt, *Caesaris, oratus multa prece. nitere porrō, &c.*

VADE, VALE,] quidam libri veteres habent, *Vine, vale:* quos non sequor.

NE TITVBES] ne offendas, ne pecces. tralatio est.

EP. 14. AD VILLICVM suum.

VILLICE siluarum, & mihi me reddentis agelli,
Quem tu fastidis, habitatum quinque for-
cis, &
Quinque bonos solitum Bariam dimitte-

tere patres:

Certemus, spinas animōne ego fortius an-
tu (res.

Euellas agro: & melior sit Horatius, an
Me quamuis Lamia pietas, & cura mo-
retur

Fratrem marentis, raptō de fratre dolētis
Insolabiliter: tamen istuc mens, animusq;
Fert: & amat spatij obstantia rumpere
claustra:

Rure ego viuentem, tu dicis in vrbe bea-
tum.

Cui placet alterius, sua nimirum est odio
fors.

Stultus vterque locum immeritum causa
tur inique.

In culpa est animus, qui se non effugit um-
quam.

Tu mediastin⁹ tacita prece rura petebas:
Nunc urbem, & ludos, & balnea villi-
cus optas.

Me cōstare mihi scis, & discedere tristē,
Quandocumque trahunt iniūsa negotia
Romam.

Non eadē miramur: eō disconuenit inter
Mēque, & te. nam, quæ deserta, & inho-
spitate squa

Credis, amœna vocat, mecum qui sentit:
& odit,

Quæ tu pulcra putas, fornix tibi, & vn-
sta popina

Incutiunt vrbis desiderij, video: & quōd
Angulus iste feret piper, & tus ocyus
vua:

Nec vicina subest, vinū praeberē taberna
Quæ possit tibi: nec meretrix tibicina,
cuius

Ad strepitum salias terræ grauis. & ta-
men vrges

Iampridē nō tacta ligonibus arua: bouēq;
Deiunctum curas, & strictis frondibus
exples.

Addit opus pigro riuus, si decidit imber,
Multa